I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 476/87

af 16. februar 1987

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabskontingent for ferrochrom indeholdende mindst 6 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til udkast til forordning, forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen af ferrochrom indeholdende mindst 6 vægtprocent kulstof er i varierende omfang utilstrækkelig i Fællesskabet, og producenterne kan således ikke dække det samlede behov i de industrier, som anvender dette produkt; det er derfor i Fællesskabets interesse for dette metals vedkommende at suspendere anvendelsen af afgifterne i den fælles toldtarif indtil den 31. december 1987 inden for rammerne af et toldkontingent af passende omfang; for ikke at bringe ligevægten på markedet for denne ferrolegering i fare og med henblik på at sikre en sideløbende udvikling i afsætningen af Fællesskabets produktion og tilstrækkelige forsyninger for de industrier, som anvender dette produkt, bør kontingentmængden foreløbig fastsættes til 120 000 tons, således at det øjeblikkelige behov for indførsel fra tredjelande kan dækkes; medlemsstaterne bør i øvrigt have mulighed for kun at tillade afskrivninger på denne mængde til visse anvendelsesformål;

der bør særlig sikres lige og fortsat adgang for alle importører til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette kontingent fastsatte sats for alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; gennem en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes det muligt at respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår;

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække importbehov, der opstår i Fællesskabet, kan det forsøgsvis accepteres, at fordelingen af kontingentmængden sker i forhold til de for hver enkelt medlemsstat vurderede midlertidige behov for indførsel fra tredjelande; dette fordelingssystem gør det muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

for at tage henyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af nævnte vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres indledende kvote; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingentet på et højt niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 90 % af kontingentmængden;

de indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvote på reserven; dette træk skal hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som skal kunne følge med i kontingentets udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en af medlemsstaterne, skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven, for at det kan undgås, at en del af fællesskabstoldkontingent forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og indtil den 31. december 1987 suspenderes satsen i den fælles toldtarif for nedennævnte vare til det niveau og inden for rammerne af det fællesskabstoldkontingent, der er anført i skemaet:

Løbenummer	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentmængde (tons)	Toldsats (%)
09.2711	ex 73.02 E I	Ferrochrom indeholdende mindst 6 vægtprocent kulstof	120 000	0

2. Inden for dette toldkontingent anvender kongeriget Spanien og republikken Portugal toldsatser beregnet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakten af 1985.

3. Indførsel af de pågældende varer, der sker toldfrit i henhold til andre toldpræferenceordninger, afskrives ikke på dette toldkontingent.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent deles i to dele.

2. En første del på 108 130 tons fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1987, andrager følgende mængder anført i tons:

Benelux	5 560,
Tyskland	35 000,
Spanien	12 450,
Frankrig	24 000,
Italien	18 670,
Det forenede Kongerige	12 450.

3. Den anden del, der omfatter en mængde på 11 870 tons, udgør reserven.

4. Såfremt en importør afgiver meddelelse om en forestående indførsel af den pågældende vare i en medlemsstat, som ikke har del i den oprindelige fordeling, og anmoder om en andel af kontingentet, trækker den pågældende medlemsstat ved en meddelelse til Kommissionen en mængde svarende til behovet, for så vidt den del af reserven, der er til rådighed, tillader det.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, som fastsat i artikel 2, stk. 2, eller samme kvote nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven, dersom artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med over 90 %, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvote på 10 % af den oprindelige kvote i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvote har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 5 % af den oprindelige kvote, i givet fald rundet op til nærmeste hele enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet den tredje, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hver medlemsstat trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelsen af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1987.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1987 til reserven tilbageføre den uudnyttede del af den indledende kvote, som pr. 15. september 1987 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1987 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1987, og som er afskrevet på fællesskabstoldkontingentet, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at foretage afskrivning på deres kvoter af de pågældende varer til visse anvendelsesformål. I så fald foretages kontrollen med anvendelsen til det foreskrevne særlige formål i henhold til fællesskabsbestemmelserne på området.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1987 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at tilbageførslerne i henhold til artikel 5 er foretaget.

Kommissionen drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførsler af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der er afskrevet på de i stk. 3 fastsatte betingelser.

Artikel 9

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne denne oplysning om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 1987.

På Rådets vegne

L. TINDEMANS

Formand